

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2009

V. volební období

.....

**Návrh
Zastupitelstva Moravskoslezského kraje**

na vydání

**zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně
ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně
ovzduší), ve znění pozdějších předpisů**

Zákon

ze dne2009,

kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Změna zákona o ochraně ovzduší

Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb., zákona č. 92/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 180/2005 Sb., zákona č. 385/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 180/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 25/2008 Sb., zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 483/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 12 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

2. V § 12 odst. 3 se slova „v odstavci 1 písm. e) a g)“ nahrazují slovy „v odstavci 1 písm. b), d), e), f) a g)“.

3. V § 46 odst. 2 se na konci textu písmene h) doplňují slova „s výjimkou dodržování povinností podle § 3 odst. 4 u malých stacionárních zdrojů“.

4. V § 50 odst. 2 písm. d) se za slovo „podle“ vkládají slova „§ 3 odst. 4 u malých stacionárních zdrojů a podle“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Fyzické osoby provozující malé stacionární zdroje znečišťování splní povinnosti podle § 12 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, nejpozději do 2 let ode dne účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

OBECNÁ ČÁST

1. Zhodnocení platného právního stavu

Současný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), definuje ve svém § 12 povinnosti provozovatelů malých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Podle stanovených povinností lze tyto provozovatele rozdělit do dvou skupin. První kategorie nepřipouští žádné výjimky a týká se právnických osob a fyzických osob podnikajících. Další kategorie se týká fyzických osob a je specifická v tom, že stanovuje tuto výjimku: provozovatelé malých stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší umístěných v rodinných domech, bytech a stavebách pro individuální rekreaci nejsou povinni podle tohoto zákona:

- a) umožnit osobám pověřeným obcí a České inspekci životního prostředí přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem ověření kategorizace zdroje, zjištění množství vypouštěných látek a kontroly jeho technického stavu a předkládat jim k tomu potřebné podklady,
- b) zajišťovat prostřednictvím oprávněné osoby měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontrolu stavu spalovacích cest u spalovacích zdrojů definovaných v § 12 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně ovzduší,
- c) oznámit obecnímu úřadu provedení povinného měření a kontroly podle § 12 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně ovzduší.

Tyto disproporce a nerovnost pro jednotlivé provozovatele jsou významným problémem, který přispívá ke zhoršující se kvalitě ovzduší v obcích. V době neustálého zdražování ušlechtilých paliv (především nízkoemisní zemní plyn) a finanční náročnosti bezemisních obnovitelných zdrojů energie (jako je např. fototermika, fotovoltaika, tepelná čerpadla), využívají obyvatelé své staré kotle na tuhá paliva a v rámci úspor spalují spalitelné odpady vzniklé v domácnostech. Tento stav je neudržitelný, a proto je třeba přijmout zásadní rozhodnutí týkající se umožnění orgánu ochrany ovzduší přístupu k takovému zdroji, možnosti jeho následné kontroly a stanovení nápravných opatření či sankcí. Je třeba vzít v potaz skutečnost, že velké průmyslové podniky investují do ekologizace svých zdrojů znečišťování ovzduší významné finanční prostředky, a přesto se kvalita ovzduší výrazně nelepší.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy a vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Důvodem navrhované změny zákona o ochraně ovzduší je především skutečnost, že kvalita ovzduší se v posledních letech nelepší, a to zejména z pohledu jemných prachových částic (tzv. suspendované částice velikostní frakce 10 mikrometrů a menší, PM₁₀, nebo suspendované částice velikostní frakce 2,5 mikrometrů a menší,

PM_{2.5}) a s nimi souvisejícího zvýšeného výskytu persistentních organických látek (jakožto v mnoha případech prokázaných karcinogenů a mutagenů). Persistentní organické látky se vážou na nejjemnější částičky „polétavého prachu“, které jsou následně vdechovány do organismu, dochází k jejich akumulaci v organismu a tím i ke zvyšování nebezpečnosti pro lidské zdraví. Měření kvality ovzduší z pohledu jemných prachových částic PM₁₀ a PM_{2.5} se provádí v České republice od roku 2000 a podrobné informace o výskytu této znečišťující látky lze získat na internetových stránkách Českého hydrometeorologického ústavu (http://www.chmi.cz/uoco/oco_main.html).

Problém prachového znečištění se již zdaleka netýká pouze průmyslových oblastí a velkých měst, ale i malých obcí (podrobnější informace jsou dostupné na internetové stránce Ministerstva životního prostředí, <http://www.mzp.cz/vytapeni>). Právě v rodinných domech, bytech a staveb pro individuální rekreaci se dosud spalují kromě paliv určených výrobcem daného kotle i spalitelné odpady z domácností. Nebezpečnost takového počínání lze spatřovat především v tom, že v těchto „lokálních topeništích“ není možné zabezpečit takové spalovací podmínky jako ve velkých energetických spalovacích zdrojích nebo spalovnách odpadů, nehledě na neexistenci zařízení na omezování emisí. Různorodost především persistentních organických látek (POP's), které jsou komíny rodinných domů, bytů a staveb pro individuální rekreaci vypouštěny, způsobuje vysokou nebezpečnost pro okolí.

S ohledem na nové poznatky týkající se kvality ovzduší jsou současně přijímány nové závěry týkající se dopadů takto znečištěného ovzduší na lidské zdraví. Ve světě jsou publikovány tisíce odborných pojednání, která dokumentují vliv znečištěného ovzduší na zdravotní stav obyvatelstva, především na zvýšení nemocnosti a úmrtnosti. Předmětem zájmu jsou v první řadě onemocnění dýchacích cest, které jsou vstupní branou inhalační expozice, a tím i místem hlavních projevů účinku znečišťujících látek z ovzduší na lidský organismus. Další pozornost je soustředěna na imunitní stav organismu, poruchy reprodukce, výskyt nádorů, apod. Na základě řady epidemiologických prací bylo prokázáno, že znečištění ovzduší má odraz ve zdravotním stavu obyvatel, a to nejen akutní, tedy přímou odezvou na zvýšené koncentrace konkrétních znečišťujících látek, ale i chronický, v důsledku dlouholeté expozice znečištěnému ovzduší. Efekt se projevuje podle konkrétní situace škálou projevů od zvýšeného výskytu subjektivních obtíží (kašel, pálení očí, ztížené dýchání) přes změny náležitých parametrů dýchacích funkcí, zhoršení obtíží u chronicky nemocných, zvýšení nemocnosti na dýchací choroby, chronické změny mízních uzlin a ovlivnění růstových ukazatelů u dětí, až po zvýšení úmrtnosti osob oslabených chronickým onemocněním respiračního a kardiovaskulárního ústrojí.

Aby se zmírnily výše uvedené dopady, měl by zákon o ochraně ovzduší umožnit legitimní přístup orgánu ochrany ovzduší ke každému stacionárnímu zdroji, a to i umístěnému v rodinných domech, bytech a staveb pro individuální rekreaci, což právní úprava v současné době neumožňuje.

3. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s Ústavou a s ústavním pořádkem České republiky.

Článek 12 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“), stanoví, že obydlí je nedotknutelné, avšak zásahy do nedotknutelnosti obydlí mohou být zákonem dovoleny, je-li to v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu života nebo zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých anebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku. Vstup do obydlí za účelem ochrany ovzduší je považován za nezbytný jak z důvodu ochrany zdraví osob, tak z důvodu ochrany práv druhých, neboť každý má dle čl. 35 Listiny právo na příznivé životní prostředí, což je také cílem navrhované úpravy. Jedná se o vztah dvou ústavně chráněných zájmů, přičemž zkušenosti ukazují, že je nezbytné chránit příznivé životní prostředí, v daném případě tedy přísněji chránit ovzduší, a mít k tomu účinné kontrolní mechanismy. Dostupné studie dokládají dopady dlouhodobé i krátkodobé expozice jemných prachových částic, přičemž navýšení roční koncentrace o 10 mikrometrů na metr krychlový zvyšuje celkovou úmrtnost exponované populace o 1 - 3 %, z tohoto na vytápění domácností připadá třetinový podíl.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, její slučitelnosti s akty práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, ani s právem Evropské unie.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Návrh zákona bude mít dosah na podnikatelské prostředí České republiky, který se projeví zvýšenou poptávkou po provedení měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontroly stavu spalinových cest oprávněnými osobami v oboru kominiectví, a to na základě zákonem stanovené povinnosti.

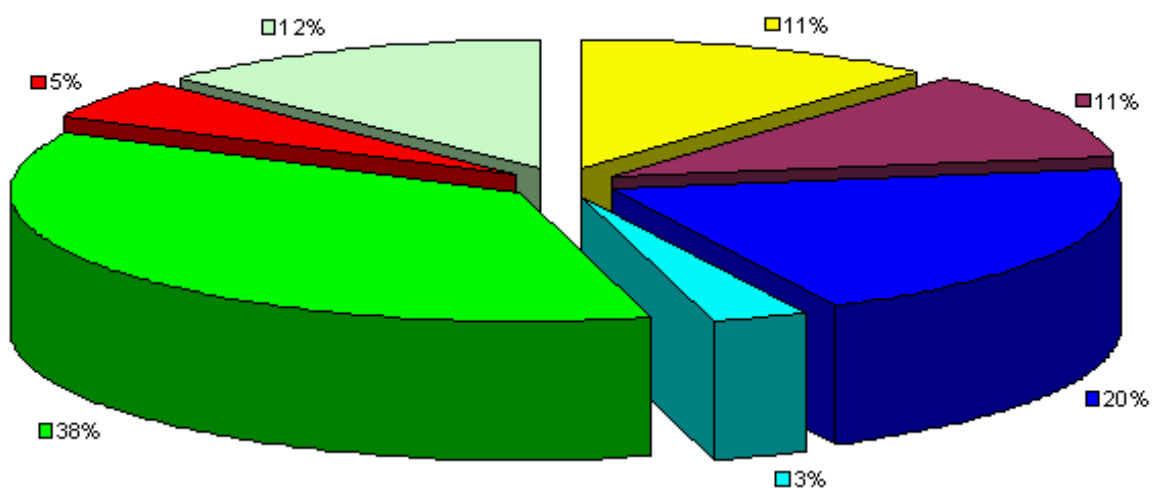
Zákon nově stanoví povinnost fyzickým osobám, které provozují zdroje spalující tuhá paliva od jmenovitého tepelného výkonu 15 kW nebo spalující plynná nebo kapalná paliva od jmenovitého tepelného výkonu 11 kW, spočívající v provedení měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontroly stavu spalinových cest prostřednictvím oprávněné osoby, a to do dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona a následně nejméně jednou za dva roky. Výše předpokládaného výdaje na jedno měření činí cca 1.000 Kč.

Návrh zákona nepředpokládá sociální dopady.

Návrh zákona bude mít pozitivní dopad na životní prostředí. Lze předpokládat výrazné zlepšení kvality ovzduší především v obcích, v nichž se v současné době spalují tuhá paliva nebo komunální odpady. Předpokládá se postupné zlepšování zdravotního stavu občanů, což je společně se zlepšováním kvality ovzduší prvotní cíl navrhovaného zákona, který ve svém důsledku bude znamenat snížení výdajů na lékařskou péči.

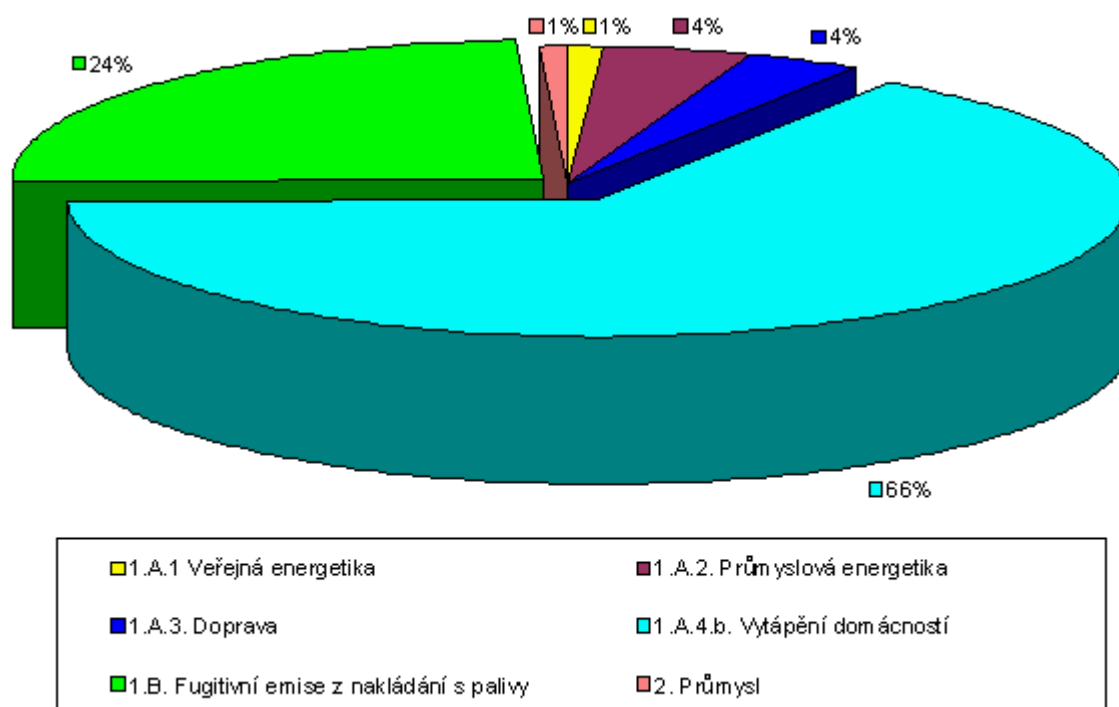
Malé spalovací zdroje v domácnostech způsobují značné znečištění ovzduší v přízemních vrstvách atmosféry toxickými sloučeninami jako je oxid uhelnatý, oxidy dusíku, oxidy síry, prachové částice, sloučeniny chlóru, uhlovodíky, těžkými kovy apod. K rozptylu škodlivin dochází v nejbližším okolí, a to především z důvodů nízkých komínů. Podíl znečištění ovzduší vlivem provozu zdrojů malých výkonů spalujících tuhá paliva dosahuje v průměru 40 - 70 % z celkového lokálního znečištění. Toto tvrzení podporují následující grafy:

Průměrný podíl významných sektorů na národních primárních emisích prachových částic PM₁₀

1.A.1 Veřejná energetika	1.A.2. Průmyslová energetika
1.A.3. Doprava	1.A.4a. Vytápění komerčních a veřejných objektů
1.A.4b. Vytápění domácností	1.A.4c ii) Použití paliv v zemědělství-mobilní zdroje nesilniční
2. Průmysl	

Průměrný podíl významných sektorů na národních emisích polyaromatických uhlovodíků

Zdroj : Ministerstvo životního prostředí

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K článku I

K bodu 1

Tímto ustanovením se umožňuje orgánům ochrany ovzduší - obecním úřadům přístup do objektů (zejména rodinných domů fyzických osob) za účelem ověření kategorizace zdroje, zjištění množství vypouštěných látek a kontroly jeho technického stavu. V souladu s rozšířením této kompetence, tj. o vstup do objektů rodinných domů fyzických osob, je umožněno obecnímu úřadu kontrolovat typ spalovaného paliva, tj. zda není spalované palivo v rozporu s palivy určenými výrobcí spalovacích zařízení (§ 3 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší).

Přístup do objektu bude prováděn na základě ohlášení o zahájení kontroly a musí mít procesně všechny náležitosti stanovené zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Výsledkem kontroly bude protokol o kontrole. Posuzování kategorizace zdroje u fyzických osob bude především formální, neboť se zpravidla bude jednat o malé spalovací zdroje umístěné zejména v rodinných domech. Zjištění množství vypouštěných látek a kontroly jeho technického stavu u „lokálních topenišť“ fyzických osob bude založeno na pravidelném měření. První měření bude provedeno do dvou let od účinnosti navrhovaného zákona a následující nejméně jednou za 2 roky. Bude se měřit účinnost spalování a množství vypouštěných látek a kontrolovat stav spalinových cest, a to oprávněnými osobami v oboru kominictví. Tuto povinnost budou mít všichni provozovatelé zdrojů spalujících tuhá paliva od jmenovitého tepelného výkonu 15 kW nebo spalujících plynná nebo kapalná paliva od jmenovitého tepelného výkonu 11 kW bez ohledu na to, zda se jedná o právnické nebo fyzické osoby. Na základě revizní zprávy oprávněné osoby v oboru kominictví, ve které bude uvedeno, zda jsou kouřové cesty v pořádku či nikoli, bude moci orgán ochrany ovzduší zahájit kontrolu u dané fyzické osoby a stanovit nápravná opatření v souladu s touto revizní zprávou.

Kontrolu typu spalovaného paliva (§ 3 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší) bude možné provést zejména vizuálně, tzn. bude nutné posoudit zásoby paliva ve vztahu k palivům schváleným výrobcem daného spalovacího zařízení. Všechny ostatní materiály nazývané provozovatelem „paliva“ by neměly být skladovány vedle paliv stanovených výrobcem daného spalovacího zařízení. Následně bude vizuálně posouzen popel z daného spalovacího zařízení. Prvním důkazem, že nebylo spalováno palivo schválené výrobcem spalovacího zařízení, bude přítomnost hřebíků, šroubů, zbytků plastů, lepenek, apod. Jako důkazní materiál bude pořízena fotodokumentace. V případech, kdy je znám výrobce spalovacího zařízení, bude nezbytné požádat výrobce o fotodokumentaci popela v případě spalování předepsaného paliva v daném typu spalovacího zdroje. Při porovnání obou fotodokumentací musí být vizuálně patrný rozdíl, který bude důkazním materiálem pro zahájení řízení o uložení sankce. V případech, kdy není znám výrobce spalovacího zařízení, nelze daný způsob využít.

Tímto ustanovením je také nově umožněn České inspekci životního prostředí přístup do objektů (zejména rodinných domů fyzických osob) za účelem ověření kategorizace zdroje. V pochybnostech, zda jde o stacionární zdroj a o jeho zařazení do příslušné

kategorie stacionárních zdrojů, rozhoduje Česká inspekce životního prostředí v souladu s § 4 odst. 10 zákona o ochraně ovzduší.

K bodu 2

Ustanovení bylo oproti dosavadnímu znění rozšířeno o písmena b), d) a f) v § 12 odst. 1, a to s ohledem na zrušení § 12 odst. 2. Tímto se nedodržení povinností fyzických osob stanovených v § 12 odst. 1 písm. b), d) a f) stává přestupkem podle zvláštního právního předpisu, tj. § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 3 a 4

Česká inspekce životního prostředí své kompetence kontrolovat dodržování povinností stanovených v ustanovení § 3 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší u malých stacionárních zdrojů nevyužívá, a to i s ohledem na kompetence České inspekce životního prostředí týkající se výhradně kontrol u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů podle ustanovení § 46 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně ovzduší. Tato pravomoc se přenáší na obecní úřady, které budou schopny kontrolu provádět účinněji, protože jsou těmto malým stacionárním zdrojům nejbližší a nejvíce vnímají zatěžování životního prostředí těmito zdroji. Procesní postup dané kontroly je dán obecným právním předpisem, a to zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

K článku II

S ohledem na novou povinnost podle § 12 odst. 1 písm. f) a g) zákona o ochraně ovzduší pro fyzické osoby a nový výdaj všech těchto fyzických osob, které provozují zdroje spalující tuhá paliva od jmenovitého tepelného výkonu 15 kW nebo spalující plynná nebo kapalná paliva od jmenovitého tepelného výkonu 11 kW, je stanoveno dvouleté přechodné období k provedení této povinnosti.

K článku III

Nabytí účinnosti zákona se navrhuje patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

V Ostravě dne

Ing. Jaroslav Palas
hejtman kraje

**Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů
s vyznačením změn v příslušných částech zákona**

TEXT ČÁSTI ZÁKONA S VYZNAČENÍM NAVRHOVANÝCH ZMĚN - VÝŇATKY

§ 12

Povinnosti provozovatelů malých stacionárních zdrojů znečišťování

- (1) Provozovatelé malých stacionárních zdrojů jsou povinni
- a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroje jen v souladu s podmínkami pro provoz těchto zdrojů,
 - b) umožnit osobám pověřeným obcí a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji za účelem ověření kategorizace zdroje, zjištění množství vypouštěných látek a kontroly jeho technického stavu a předkládat jim k tomu potřebné podklady,
 - c) oznámit stacionární zdroj, který vypouští těkavé organické látky, obecnímu úřadu způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
 - d) plnit pokyny orgánu ochrany ovzduší ke zjednání nápravy podle § 38 odst. 1,
 - e) dodržovat přípustnou tmavost kouře a přípustnou míru obtěžování zápachem a neobtěžovat kouřem a zápachem osoby ve svém okolí a obydlené oblasti,
 - f) zajišťovat prostřednictvím oprávněné osoby měření účinnosti spalování, měření množství vypouštěných látek a kontrolu stavu spalinových cest u spalovacích zdrojů, a to nejméně jedenkrát za 2 roky, a odstraňovat zjištěné závady do 2 měsíců od jejich zjištění, pokud se s obecním úřadem nedohodnou jinak; tuto povinnost plní provozovatelé u zdrojů spalujících tuhá paliva od jmenovitého tepelného výkonu 15 kW a u zdrojů spalujících plynná nebo kapalná paliva od jmenovitého tepelného výkonu 11 kW; za oprávněnou osobu se považuje držitel živnostenského oprávnění v oboru kominictví,¹⁰⁾
 - g) oznámit obecnímu úřadu provedení povinného měření a kontroly podle písmene f) a jejich výsledky do 30 dnů od data jejich uskutečnění.

~~(2) Povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. b), f) a g) se nevztahují na provozovatele malých stacionárních zdrojů umístěných v rodinných domech, bytech a stavbách pro individuální rekreaci s výjimkou případů, kdy jsou provozovány výhradně pro podnikatelskou činnost.~~

(32) Plnění povinnosti týkající se kontroly podle odstavce 1 písm. f) je provozovatel povinen na požádání osob pověřených obcí prokázat záznamem oprávněné osoby ne starším než 2 roky.

(43) Nedodržení povinností uvedených ~~v odstavci 1 písm. e) a g)~~ **v odstavci 1 písm. b), d), e), f) a g)** fyzickou osobou je přestupkem podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

(54) Prováděcí právní předpis stanoví způsob vedení evidence a rozsah sledovaných údajů pro bilancování spotřeby těkavých organických látek.

¹⁰⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 46 **Česká inspekce životního prostředí**

(1) Inspekce

a) dozírá na dodržování právních předpisů a rozhodnutí orgánů ochrany ovzduší týkajících se ochrany ovzduší, ochrany ozonové vrstvy a klimatického systému Země,

b) provádí u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů měření znečišťujících látek za účelem kontroly dodržování emisních limitů a emisních stropů,

c) spolupracuje s místně příslušnými orgány ochrany ovzduší a je oprávněna od nich vyžadovat informace,

d) rozhoduje v pochybnostech o vymezení stacionárního zdroje a zařazení do příslušné kategorie stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 10,

e) ukládá nápravná opatření a rozhoduje o omezení nebo zastavení provozu stacionárního zdroje podle § 38,

f) upozorňuje krajský úřad na nedostatky ve způsobu zjišťování emisí znečišťujících látek podle § 9 odst. 1,

g) ukládá provozovatelům zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pokuty za porušení povinností podle ustanovení hlavy II,

h) rozhoduje v případě spalování více druhů paliv v jednom zařízení spadajícím do kategorie zvláště velkých, velkých nebo středních stacionárních zdrojů o emisních limitech a dalších požadavcích na jejich provozování podle § 5 odst. 4,

i) zpřístupňuje informace na základě tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,

j) shromažďuje a ověřuje informace potřebné pro posouzení vlivu výstavby zařízení i jeho provozu na kvalitu ovzduší v jiném státě v případě, že je příslušným správním úřadům předložen záměr na výstavbu zařízení, a předá je ministerstvu,

k) vydává závazné stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. b), povolení podle § 17 odst. 1 písm. c) a d) a § 17 odst. 2 písm. a) až g) a i) a eviduje oznámení provozovatelů podle § 54 odst. 9 do 31.12.2002; po tomto datu je dotčeným orgánem státní správy v řízení o vydání těchto povolení. Ke každému řízení vydává své vyjádření a poskytuje odbornou spolupráci krajským úřadům při udělování těchto povolení. Na vyzvání poskytuje vyjádření do 15 dnů ode dne doručení žádosti, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření neposkytuje v případech, kdy s vydáním povolení souhlasí,

l) schvaluje regulační řády provozovatelů zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů pro účely regulace emisí podle § 8,

m) zajišťuje na základě rozhodnutí ministerstva podle § 39 odst. 1 a 3 odejmutí regulovaných látek a výrobků, které je obsahují,

n) ukládá pokuty za porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy třetí tohoto zákona nebo právních předpisů Evropských společenství upravujících podmínky ochrany ozonové vrstvy Země ^{1a)} a o některých fluorovaných skleníkových plynech ^{1b)}.

(2) Inspekce kontroluje

a) dodržování povinností provozovateli zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů,

b) dodržování emisních limitů, emisních stropů, přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem u zvláště velkých, velkých a středních stacionárních zdrojů; dodržování limitního obsahu těkavých organických látek ve výrobcích, jejich dovoz, přepravu, prodej, označování, přečerpávání, skladování a používání v souladu s prováděcím právním předpisem,

c) plnění plánů snížení emisí podle § 5 odst. 6 a plánů zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování podle § 5 odst. 8,

d) dodržování varovných a regulačních opatření vyhlášených pro stacionární zdroje podléhající regulaci podle § 8 odst. 3 za smogové situace a dodržování regulačních řádů stacionárních zdrojů,

e) plnění povinností souvisejících s provozní evidencí a souhrnnou provozní evidencí podle § 11 odst. 1 písm. e),

f) správnost provádění autorizovaného měření emisí a imisí,

g) činnost autorizovaných osob podle § 16 odst. 3; v případě závažných nedostatků navrhuje ministerstvu zrušení rozhodnutí o autorizaci právnických a fyzických osob podle § 15 odst. 13,

h) dodržování povinností uvedených v § 3 odst. 2 až 4 **s výjimkou dodržování povinností podle § 3 odst. 4 u malých stacionárních zdrojů,**

i) plnění povinností uvedených v ustanoveních hlavy III nebo v přímo použitelných předpisech Evropských společenství^{1a), 1b)}.

^{1a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění.

^{1b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.

Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.

Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států.

Nařízení Komise (ES) č. 1493/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zavádí formát pro zprávu předkládanou výrobcí, dovozci a vývozci některých fluorovaných skleníkových plynů.

Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

§ 50 Obce

(1) Obecní úřad

a) je dotčeným správním orgánem v územním, stavebním a jiném řízení podle stavebního zákona a vydává stanovisko pro účely kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u malých stacionárních zdrojů,

b) zpřístupňuje informace podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,

c) rozhoduje o vyměření poplatků za znečišťování ovzduší u malých stacionárních zdrojů podle § 19 odst. 6,

d) nařizuje odstranění závad u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f), ukládá opatření k nápravě těchto závad podle § 38 odst. 1 a ukládá pokuty za nesplnění této uložené povinnosti,

e) může vypracovat místní program ke zlepšení kvality ovzduší,

f) může vypracovat místní program snižování emisí znečišťujících látek podle § 6 odst. 5,

g) vyhledává signál upozornění, signál regulace k omezení emisí ze stacionárních zdrojů, které nepodléhají regulaci podle § 8 odst. 3, a k omezení provozu mobilních zdrojů znečišťování; pokud jde o zvláště velké, velké a střední stacionární zdroje, informuje o porušení povinností inspekci,

h) vede evidenci malých stacionárních zdrojů, u nichž tento zákon stanoví ohlašovací povinnost, a poskytuje údaje z této evidence ministerstvu,

i) vydává povolení pro činnosti, kde to stanoví zvláštní právní předpis, při kterých vznikají emise těkavých organických látek a které odpovídají kategorii malých ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší. Pro tyto látky může stanovit fugitivní emisní limit v závislosti na kvalitě ovzduší v daném místě.

(2) Obecní úřad kontroluje

a) dodržování povinností provozovateli malých stacionárních zdrojů podle § 12 a § 19 odst. 16 za nedodržení povinností jim ukládá pokuty a nápravná opatření a rozhoduje o zastavení nebo omezení provozu těchto zdrojů,

b) dodržování přípustné tmavosti kouře a přípustné míry obtěžování zápachem u provozovatelů malých stacionárních zdrojů a za nedodržení povinností ukládá pokuty,

c) účinnost spalování, měření množství a rozsahu vypouštěných látek u malých spalovacích zdrojů podle § 12 odst. 1 písm. f); touto činností může pověřit odborně způsobilé právnické nebo fyzické osoby podle zvláštního právního předpisu, ¹⁰⁾

d) dodržování povinností podle **§ 3 odst. 4 u malých stacionárních zdrojů a podle § 3 odst. 5** a za jejich porušení ukládá pokuty.

(3) Obec může obecně závaznou vyhláškou

a) stanovit podmínky spalování suchých rostlinných materiálů podle § 3 odst. 5 nebo toto spalování zakázat; při stanovení podmínek obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, stavu ovzduší ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby,

b) zakázat některé druhy paliv pro malé spalovací zdroje znečišťování; seznam těchto paliv je uveden v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

c) v oblasti opatření proti světelnému znečištění regulovat promítání světelných reklam a efektů na oblohu.

¹⁰⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.